

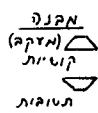
הזהב פרק רביעי בבא מציעא

קפו א מיי פיו מתי' בל מקדש בל ע:

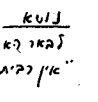
קפו ב מיי פיה מתי' מעילה בלס ד:

קפו ג מיי פיה מתי' שלקים בלסס ע:

[וע'ע' הוס' ונמיס דר' ד"ס אלף מתי' וכו' וטוסי' פרכין ב ד"ס תר' חומר]

הנהות הב"ח
(ה) הוס' ד"ס כשאלה כהדיוט זה חומר טי' כג"ל ומיעוט ופולה מתקן:

[צ"ל כרחק]

[ע"י הוס' עיבודין לז' ד"ס ונקו]

קורות לזכא
דקתני מתי' כתיב
אין חייב כתיב
(זו דקתני מתי' כתיב)
ד"ס הקדש: תוס' ד"ס כשאלה וכו' וכל כתיב דמתי'. עיני נמיס ד"ס ונמיס ד"ס אלף

מקור ותי' דקתני
מתי' חייב
אין חייב
(על דקתני מתי' חייב)
ד"ס הקדש: תוס' ד"ס כשאלה וכו' וכל כתיב דמתי'. עיני נמיס ד"ס ונמיס ד"ס אלף

[צ"ל וממזכר]

מקור ותי' דקתני
מתי' חייב
אין חייב
(על דקתני מתי' חייב)
ד"ס הקדש: תוס' ד"ס כשאלה וכו' וכל כתיב דמתי'. עיני נמיס ד"ס ונמיס ד"ס אלף

דף ס"ה

מתי' (ממזכר) דקתני
מתי' חייב
אין חייב
(על דקתני מתי' חייב)
ד"ס הקדש: תוס' ד"ס כשאלה וכו' וכל כתיב דמתי'. עיני נמיס ד"ס ונמיס ד"ס אלף

דאפילו כל שהוא חזר - והוא הקדשות אבל קרקעות עד פלגא איט חזר: **בשרבמא** כהדיוט (ה) זה חומר וכו' לא: פ"י זה חזר שהדיוט חזר אבל בהקדש זה חומר בהמיה פ"י מה חידוש הוא שמאלט חומר בהקדש מכהדיוט ולא גריסין

דאפילו פחות מכדי לזכאה חזר: **ואין רביס ואלנאס לסקדס** - אין איסור זכאה ואיסור רביס טבג בהקדש ולקמיה מפרש היכי דמי רביס דהקדש: **דין אלנאס לפריוס** - פחות: **ואין דין אלנאס לסקדס** - דאפילו פחות מכדי לזכאה חזר: **סיינ דקסני כו'** - בחמיה תורה אור והא חומרל דהקדש הוא: ומשני כי קסני חומר דהדיוט ארביס קאי: **אלנאס** - ומקום זכאה לימני נמי זה חומר בהקדש: **אלף סקדס זה חומר** וכו' לא: בחמיה: **דלואוי** - שהלוא להדיוט: **וסלף מעל** - שאילתא משום הקדש לחולין ולא הכניס חמיהן להקדש כלום וסוגר הוא אלף כסבור שמוחר משום שבר הקדש: **וסוו לסו דסדיוט** - של גזבר שהרי עליו לשלם להקדש קן וחומס: **פבל במתי** **פפכעני** - הרי קתני "אין רביס" להקדש לכו בהלואה קאי אלף כהדיוט - שקיבל משום מן הלשכה מן הגזבר לספק סלתות כל השנה למנותם של גזבר ארבע סאין בסלע והוקרו ועמדו משלם סאין בסלע דלילו הדיוט אסור לפסוק על פיפות עד שילא השער ובאין חפילו לא ילף השער עדיין לתרבע פוסקין: **רב פפא אמר** - לעולם בהלואה לחויף - מלח בהמה ועשרין ודקסני ק"ה הלא מעל: **פפכעני בנין** - עסקין שהלוא הגזבר מהן להדיוט דאין פתן מפילה ואין על הגזבר לשלם אלף שליח בעלמא הוא: **דאמר שמואל בנין פפול** - כשהן בנין בניי הקדש לא היו קונין האבנים והטיוט ממנוטו הקדש כדי שלא יבואו האומנין והטעם לדי משילה חס יסבו עליהם או חס יהבו מהם אלף לוקחין בהקדשה והרי הן חולעד שיבטו בחמומה ומשכן בטויות בחמומה טוחנין משום הקדש ולוקחין ארסן וכו' והוא הקדשן או חס התגרב ארס אבנים טחנין כנגדו ואינו קורא שם הקדש עליהם עד שימנוטו דבבר הלכך לא מעל הגזבר: **על כל דבר פפכעני** - סיפיה דקרא משמעו בטוחנין טענת גב או בגבס עלמא: **ולא פפולמי** **פפכעני** - שלשה לשה וארבעה לאור דביון דלומיעט מפלל גבר לכו חלה סהכפל בטובח ומוכר בכלל תשלומי ד' וסי': **ופי יס וגי** - לקמן בהשולא (דף ז"ד) אמרי' פפשה ראשונה נאמרה בשומר חנם שני בשומר שטר וכו' בפפשה ראשונה ונקרב בעל הבית וגי' ואוקימנא לכוטעה בהמפקדו (ועל דף מא'): **סקליס** - עגלים של ארז לקרבנות גזבר: **ונגנבו** - מן השלוחין: **חס משפירמס ספרוס** - חס כשכחו דלין ככר נתרמה התרומה שהיו תורמין הלשכה ג' קופות: נשבעין

דאפי' פחות מכדי זכאה חזר גמתי' רבית ואנאה לדיוט ואין רבית ואנאה לחקדש: אילמא ממתניחין דאוקימנא

"בתורת אנאה" ה"ג ורבית חין אנאה לדיוט ואין רבית חין אנאה לחקדש: **כתיב** "אלף חומר בהדיוט" "זה חומר נמי" זה חומר בהקדש: **אריבא** - צתח נמי "זה חומר בהקדש מבהדיוט" - אאנאה: **הבא** השתא בשלמא "זה חומר בהדיוט מבהקדש" ותו לא, אלא הקדש "זה חומר ותו לא", רבית דהקדש היכי דמי אילמא דאזכיה גובר במאה ועשרים והלא מעל הגזבר וכיון שמעל הגזבר יצאו מעותיו לחולין והוון להו דהדיוט: **אמר רב הושעיא** הכא במאי עסקינן? **בגון** שקיבל עליו לספק סלתות מארבע ועמדו משלם *כתתי' *המקבל עליו לספק סלתות: **מארבע** ועמדו משלם מספק מארבע, משלש ועמדו מארבע מספק מארבע שיד הקדש על העליונה: **רב פפא אמר** הכא באבני בנין המסורות לגזבר עסקינן כדשמואל *אמר שמואל *בנין בחול ואח"כ מקדישין: **אין** בהו תשלומי כפל (וכו'): **מנהני מילי דתד'** *על דבר דבר פשע-כלל, *על שוד על חומר על שיה על שלמה-פרם *על כל אבדה אשר יאמר חזר ובלל-בלל ופרם ובלל' אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יצאו קרקעות שאינן מטלטלין יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות יצאו שמרות שאע"פ שמתלטלין אין גופן ממון הקדשות אמר קרא רעה-רעהו ולא הקדש: **ולא תשלומי ד' וה'** (וכו'): **מאי מעמא תשלומי ד' וה'** אמר רחמנא ולא תשלומי שלשה וארבעה: **שומר חנם אינו נשבע (וכו')**: **מנהני מילי דתד'** *כ"י יתן איש אל רעהו-כלל, *כסף או כלים-פרם (*יוגנב מבית האיש) חזר ובלל, *כלל ופרם ובלל' אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יצאו קרקעות שאינן מטלטלין יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות יצאו שמרות שאע"פ שמתלטלין אין גופן ממון הקדשות אמר קרא רעה-רעהו ולא של הקדש: **גושא שבר אינו משלם (וכו')**: **מנהני מילי דתד'** *כ"י יתן איש אל רעהו-כלל חמור

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

או שוד או שיה-פרם *וכל בהמה לשומר-חזר ובלל *כלל ופרם ובלל' אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש דבר המטלטל וגופו ממון אף כל דבר המטלטל וגופו ממון יצאו קרקעות שאינן מטלטלין יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות יצאו שמרות שאע"פ שמתלטלין אין גופן ממון הקדשות אמר קרא רעה-רעהו ולא של הקדש: **שומר חנם אינו נשבע (וכו')**: **מנהני מילי דתד'** *כ"י יתן איש אל רעהו-כלל חמור

*בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו חס משנתרמה התרומה נשבעין

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]

[עקלים פי' מ"ט ממחוס 5]